

الهامی محروم شد تراکتور به دنبال سرمربی جدید

واکنش

نسرین کاظمی

جنجال‌های ساکت الهامی سرمربی تراکتور در فینال جام حذفی مقابل استقلال، نشان می‌داد محرومیت طولانی مدت به دنبال خواهد داشت.

الهامی در نیمه دوم بازی، ناگهان عصبانی شد و با عوامل برگزاری بازی، به دعوا و درگیری پرداخت. او حتی در صحنه‌ای به سینه یکی از عوامل برگزاری بازی زد که از دید دوربین‌ها دور نماند.

همین مسأله باعث شد ساکت الهامی، حالا با محرومیت سنگین مواجه شود. در ابتدا گفته می‌شد این سرمربی احتمالاً ۶ ماه محروم خواهد شد اما عذرخواهی‌های الهامی باعث شد کمی تخفیف در آن در نظر گرفته شود.

به این ترتیب کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال جلسه تشکیل داد که دیروز خبر رای او به بیرون درز پیدا کرد.

بر این اساس، ساکت الهامی با ۳ ماه محرومیت قطعی و ۳ ماه محرومیت تعلیقی مواجه شده که البته او می‌تواند به خاطر این رأی به کمیته استیناف اعتراض کند.

گفته می‌شود اگر ساکت الهامی به این رأی اعتراض کند، احتمال دارد این محرومیت به یک الی ۲ ماه کاهش پیدا کند.

البته با توجه به اینکه ساکت الهامی قبلاً سابقه درگیری‌های اینچنینی کنار زمین را داشت، احتمال این هم وجود دارد که تخفیفی برای آن در نظر گرفته نشود، چرا که ۴ سال قبل، الهامی به عنوان مربی صبا با محمد خرمگاه مربی استقلال درگیر شده بود که آن زمان هم ۳ جلسه محروم شد.

با توجه به این سابقه، ممکن است محرومیت ۳ ماهه الهامی کم نشود. البته احتمال دارد مثلاً یک ماه قطعی باشد و بقیه آن به محرومیت تعلیقی اضافه شود.

به هر حال، محرومیت طولانی مدت ساکت الهامی، باعث شد مسئولان باشگاه تراکتور حلاله به صورت جدی تریبک‌انتخاب سرمربی جدید تیم‌شان باشند.

اگر چه الهامی یک فصل دیگر با تراکتور قرارداد دارد اما با توجه به این محرومیت، دیگر شانس برای نشستن روی نیمکت تیم قرمزپوش تبریزی ندارد که همین مسأله باعث شد حالا نام گزینه‌های مختلفی برای سرمربیگری تراکتور به گوش برسد. در این میان، نام علی کریمی، مهدی تارتار و علیرضا منصوریان شنیده می‌شود که الان این مربیان، تیم ندارند.

کریمی محبوبیت زیادی در تبریز دارد و بدون شک می‌تواند گزینه خوبی برای این تیم باشد اما این سرمربی جوان همیشه شرایط خاصی برای مربیگری دارد که با هر باشگاهی جور در نمی‌آید.

مهدی تارتار و علیرضا منصوریان هم گزینه‌های صنعت نفت آبادان هستند که البته منتظرند ببینند شرایط سرمربی تراکتور چه می‌شود و بعداً به تیم خوزستانی جواب بدهند.

با توجه به به‌اتفاقاتی که هفته گذشته رخ داد و انتقاداتی که تارتار از یک مدیر برنامه داشت، بعید به نظر می‌رسد او شانس برای سرمربیگری تراکتور داشته باشد.

به همین دلیل شانس علیرضا منصوریان بالا خواهد رفت. البته محمد رضا نوزی مالک باشگاه تراکتور معمولاً نشان داده، تصمیماتی می‌گیرد که قابل پیش‌بینی نیست.

به همین دلیل هیچ بعید نیست، گزینه‌ای روشود که نامش قبلاً به صورت جدی مطرح نشده بود.

در این میان می‌توان به نام‌هایی چون فرهاد مجیدی، الکساندر نوری، علی دایی و جواد نکونام هم اشاره کرد. البته نکونام با فولاد قرارداد امضا کرده و علی دایی هم با مسئولان باشگاه تراکتور به توافق نرسید که باید دید شانس آنها واقعاً کم شده یا اینکه مذاکرات به گونه‌ای دیگر پیش خواهد رفت.

به هر حال با توجه به اینکه تراکتور، این فصل آسیایی است، بدون شک مسئولان باشگاه تلاش می‌کنند زودتر سرمربی تیم را معرفی کنند تا کار شروع شود و از قافله عقب نمانند.

از بیاتلو و ربیعی تاریخی و رضایی

چرخه‌ای وسیع‌تر از همیشه

گزارش
حمیدرضا عرب @hamidreza59arab

استان مازندران اگر از ظرفیت‌های مالی کافی برخوردار بود می‌توانست همچون استان خوزستان چندین تیم را در لیگ برتر داشته باشد اما فقدان سرمایه‌گذاری و در اختیار نداشتن بودجه‌های کافی باعث شده این استان در سال‌های متمادی از داشتن تیم در لیگ برتر محروم باشد. گرچه این اواخر باشگاه نساجی مازندران با ورود به لیگ برتر تا حدی نام استان فوتبال خیز مازندران را زنده نگه داشته اما واقعیت فوتبال مازندران چیزی نیست که امروز می‌بینیم و به واقع این استان ظرفیت‌های بیشتری برای تیمداری در فوتبال دارد.

از یاد نمی‌بریم روزگاری را که تیم شمشوک نوشهر با مالکیت پیرمرد دوست داشتنی مرحوم مهندس مسعود درویش و در حالی که غالباً از بازیکنان بومی بهره می‌جست چه جوان‌هایی را به فوتبال ایران معرفی کرد. بسیاری از بازیکنان که حتی تا تیم ملی هم جلو رفتند در فوتبال نوشهر و همین تیم شمشوک رشد یافتند. محمدرضا خلعتبری، کیانوش رحمتی، میثم حسینی، میثم باثو، بهمن طهماسبی، ابودر رحیمی، رحمان احمدی، محسن یوسفی، محسن بنگر و خیلی‌های دیگر در نوشهر القای فوتبال را آموختند اما به واقع اگر توجه بیشتری به استعدادهای این شهر شود، نوشهر قادر است بار دیگر با استفاده از ظرفیت‌های بومی خود در عالی‌ترین رده فوتبال ایران ایفای نقش کند.

در سال‌های اخیر با ایجاد تیم‌های پایه گوناگون در شهر نوشهر قدم‌های بزرگی برای فوتبال این شهر کوچک اما فوتبالی برداشته شده و تشکیل آکادمی‌ها و مدارس فوتبال و حضور در لیگ‌های داخل استانی تا حد زیادی توانسته به فوتبال پایه نوشهر کمک کند اما حقیقتاً این کافی نیست و اگر دوباره تیمی همچون شمشوک در نوشهر پدید نیاید بسیاری از استعداد‌های این استان فرصت نمایش استعداد‌های خود را از کف خواهند داد و شاید در همان رده‌ها با دنیای فوتبال خداحافظی کنند.

حامد ریاحی، دروازه‌بان سابق تیم شمشوک که سابقه بازی در تیم‌های ماشین‌سازی، گسترش فولاد و داماش را دارد در باره اقدام‌هایی که اخیراً در نوشهر انجام شده، می‌گوید: «فوتبال نوشهر همواره مدیون مرحوم مهندس مسعود درویش است و ما هم سعی کردیم با ایجاد آکادمی‌ها و تیم‌های پایه تا حدی راهی که ایشان در فوتبال نوشهر بنیان‌گذاری کرد را ادامه دهیم. در سال‌های اخیر گاهی تیم‌هایی در رده بزرگسالان ایجاد شد اما متأسفانه به دلایل مالی یا دیگر مسائل کار را رها کردند. این برای فوتبال نوشهر بسیار بد است چون همین حالا نزدیک به ۲۰۰ استعداد در تیم‌های پایه نوشهر مشغول به فعالیت هستند که اگر دیده نشوند فوتبال ایران هم ضرر خواهد کرد.»

ریاحی که تیم‌های پایه کیان نوین نوشهر را هدایت می‌کند در ادامه صحبت‌هایش می‌گوید: «از شهرهای نور، جالوس، عباس‌آباد و حتی تنکابن استعداد‌های بسیاری در تیم‌های پایه ما حضور دارند. به طور کلی غرب استان بسیار فوتبال خیز است و استعداد‌های بسیاری دارد که انتظار داریم نگاه عمیق‌تری به آینده فوتبال نوشهر شود تا این استعداد‌ها از بین نروند. این اواخر اقدام‌هایی در سطح شهر شده و رئیس هیأت فوتبال آقای اسفندیار محسنی که خودش کاپیتان تیم شمشوک هم بوده حمایت‌های قابل توجهی داشته‌اند، حتی برخی نمایندگان مجلس هم فوتبالی هستند و علاقه نشان می‌دهند اما به شخصه اعتقاد دارم که این کافی نیست و باید برای فوتبال نوشهر کاری اساسی کرد تا دوباره در سطح اول فوتبال ایران دیده شود. شک ندارم ظرفیت‌های ما می‌توانند در سال‌های آینده در لیگ برتر بازی کنند و بدرخشند. امیدوارم اسپانسر‌ها و افرادی با تفکر مرحوم مهندس درویش پیدا شوند تا دوباره فوتبال نوشهر را احیا کرده و اقدامی در راستای تیمداری مقتدرانه در رده بزرگسالان انجام دهند تا دوباره نوشهر در لیگ برتر دیده شود.»

بدون شک اگر پای صحبت دیگر پیشکسوتان فوتبال نوشهر بنشینیم آنها نیز به روزگار شکوه فوتبال شهر با شمشوک اشاره خواهند کرد. تیمی که با هزینه‌های شخصی توانست خاطرات بسیاری را برای فوتبالی‌های این شهر پدید آورد. حالا فوتبال دوستان در نوشهر انتظار می‌کشند تا تفکری همچون درویش پیدا شود و فوتبال این شهر را از رخوت و انزوانجات دهد.

سوزه
وصال روحانی

کمتر از همیشه و با چرخه‌ای که بازتر از همیشه شده و تازه‌واردانی مثل ربیعی و بیاتلو را هم به جمع خود پذیرفته است. چرخه تکراری مورد بحث امسال در مورد عبدالله ویسی که در پیکان ایفا شده، یحیی گل محمدی که باز هدایتگر پرسپولیس است، جواد نکونام که سرمربی فولاد باقی مانده، ابراهیم صادقی که سایپا را رها نکرده و البته امیر قلعه‌نویی که بساطش را از سپاهان به گل‌گهر سیرجان منتقل کرده، صدق می‌کند و مجتبی حسینی هم به‌رغم دوری فصل گذشته‌اش از لیگ برتر پیشینه هدایت ذوب‌آهن را دارد. رسول خطیبی هر چند فصل پیش یک دسته‌تنزل کرد اما با توفیقی هر چه بیشتر تیم به ظاهر ناامید آومینیوم اراک را از «لیگ یک» به لیگ برتر ارتقا بخشیده است. دو تیم تراکتور و صنعت نفت تا به حال سرمربیان جدیدشان را رسماً معرفی نکرده‌اند اما به نظر می‌رسد که آنها و به‌ویژه تراکتور به مربیانی روی بیاورند که قبلاً هم در لیگ برتر شاغل بوده‌اند و احتمال اشتغال علی دایی در تبریز تأییدکننده همین طرز تصور است.

آنها وقت آموختن‌های تازه را ندارند

سال‌های این‌همه درست به لیگ برتر وارد بود که مشت‌مربی آشنا و تکراری هر سال و هر سال و هر فصل و هر فصل تیم‌های این لیگ را در دست می‌گیرند و حتی اگر ناکام و برکنار شوند در اندک فاصله‌ای تیم دیگری از همین لیگ را در دست می‌گیرند و این چرخه تکراری هم از مدرن شدن تیم‌ها جلوگیری می‌کند و هم مانع دانش‌افزایی مربیان می‌شود زیرا آنها چنان در این عرصه‌ها حل شده و سرشان شلوغ است که اصلاً به پیشرفت فنی و آموختن درس‌های تازه و روش‌های جدید فکر نمی‌کنند و فقط مشغول رتق و فتق امور و کارهای روزمره و جاری هستند و چون کار پژوهشی و علمی نمی‌کنند و به علوم نوین مربیگری تجهیز نمی‌شوند، هم خودشان در یک سطح ثابت می‌مانند و هم تیم‌هایشان را به سوی سراسیمگی فنی و نزول تاکتیکی سوق می‌دهند. آن چرخه اینک و برای لیگ بیستم بازتر شده و هر چند برای پیشرفت واقعی و وسیع به بازشدنی بسیار وسیع‌تر از این نیاز است اما این مقدار هم اسباب امیدواری است زیرا نشان می‌دهد مدیران باشگاه‌ها هم دریافته‌اند با همان آدم‌های همیشگی و علوم‌نه‌چندان کافی‌شان به ساحل نجاتی نمی‌رسند که مد نظر دارند و باید کاری تازه کنند و به مربیان جوان‌تر و به روزتر و خلاق‌تر روی بیاورند.

ماندنی‌ها و بازگشته‌ها

لیگ برتر در تمامی ادوار خود محل خودنمایی‌های مربیان آشنا و تکراری و گاهی خسته‌کننده در تیم‌های خود بوده و آنها هر از گاهی جای خود را با یکدیگر عوض کرده‌اند. امسال نیز این روند برقرار است اما با شدتی